

Refleksja do konferencji

W jego realizacji nastąpiły niewielkie zmiany: nieobecny był profesor Kuźnik – wskutek choroby – prof. Seweryński wziął udział w pierwszym panelu, drugiemu przewodniczył Stefan Wilkanowicz.

W przebiegu wystąpień i dyskusji widoczne były dwa nurty: dużo czasu poświęcono omówieniu działalności Rad Ekonomicznych i Społecznych, pokazując ich duże nieraz zróżnicowanie w zakresie struktury, sposobu działania oraz stosunku do władz państwowych i samorządowych, ale jednocześnie omawiano szersze zagadnienia kultury społecznej oraz rozmaitych słabości i zagrożeń, występujących w życiu społecznym.

W Polsce na przykład tylko w połowie gmin istnieją jakieś organizacje społeczne, a znam powiat, w którym jest tylko jedna – Koło Gospodyń Wiejskich. Ale jednocześnie delegacja gminy Grybów przedstawiła imponujący jej rozwój, obejmujący całą serię działań: biblioteki, domy kultury, spartakiada niepełnosprawnych, ośrodek opieki społecznej, turystyka („wieś-retro”), „Rzeczpospolita Internetowa”, wieża widokowa, odkrycie płaskorzeźby Wita Stwosza, mistrzostwa w opowiadaniu kawałów a także współpraca międzynarodowa...Aż się głowie kręci.

Byłem również poruszony wystąpieniem włoskiego uczestnika konferencji, który przedstawił przygnębiający proces rozkładu włoskiego społeczeństwa. Nie mówił o roli mafii, bo jak tu o tym tradycyjnym zjawisku mówić – mówiąc naukowo „brak adekwatnych narzędzi badawczych”, a same badania bardzo niebezpieczne.

Oczywiście są też w tym kraju zjawiska imponujące – choćby działalność Comunita di Sant'Egidio czy niezwykła ilość wolontariuszy – ale nie było czasu na ich omawianie.

Niżej podpisany zgłosił także daleko idący postulat – przygotowanie podręczników życia społecznego i demokracji dla dzieci, wzorem naszego poradnika przygotowania do pracy.

Przygotowanie do życia społecznego zaczyna się przecież jeszcze przed pójściem do przedszkola.

Stefan Wilkanowicz